

ELKE WISS

Goed vragen stellen is als een potje tennis

Goed vragen stellen kun je vergelijken met een potje tennis: de ene speler slaat een bal, goed gemikt, recht op het doel af en wacht.

Tot de ander diezelfde bal weer terugslaat. Het heeft geen zin om, wanneer je net een bal hebt weggeslagen, er nog 3 ballen achteraan te knallen.

Of je ogen dicht te doen terwijl je de bal een zwieper geeft, geen idee waar-ie neerkomt.

Of om achter je zojuist gemepte bal aan te rennen en 'm nog een beetje bij te sturen.

Of om naast je tennismaatje te gaan staan en 'm in te fluisteren hoe hij die bal precies moet terugslaan. Of vrolijk te gaan staan jongleren met 3 tennisballen terwijl je tegenspeler een bal verwacht. Of je tennismaatje op z'n kop te geven als hij de bal niet terugslaat op de manier die jij verwacht had.

En toch is dat wat we in het dagelijks leven regelmatig doen wanneer we een vraag stellen: in plaats van een vraag te maken, die vraag te stellen aan de ander en vervolgens de vraag los te laten, doen we iets heel anders; we stellen er nog wat vragen achteraan, we leggen onze vraag uit (waarmee het een monoloog wordt en geen vraag meer) of we pruttelen nog wat na waardoor de vraag z'n helderheid en kracht verliest.

De kunst van het vragen stellen bestaat uit één heldere vraag formuleren. Die vraag stellen. De vraag loslaten. En erop vertrouwen dat je gesprekspartner zelf het bijpassende antwoord vindt.